

ACTIEF STRANDVISSEN

SLEPEND DOOR DE BRANDING

In 2018 werd Wout van Beijeren (66) Open Nederlands Kampioen Kustvissen. Door actief en slepend te vissen, wist deze relatief onbekende strandvisser de 102 andere deelnemers achter zich te laten. Om te zien hoe de Spaarndammer dit kunstje heeft geflikt, toog Hét VISblad met hem naar het strand van Noordwijk.

TEKST: JUSTIN BURGGRAAF > FOTOGRAFIE: FRANK VAN DER BURG

Als we de kersverse Nederlands kampioen op de parkeerplaats bij het strand feliciteren met zijn overwinning, blijft hij bescheiden. “Och, ik had ook gewoon een beetje mazzel hoor”, zegt Wout nuchter.

Het blijft echter een knappe prestatie, gezien het sterke deelnemersveld van ruim honderd doorgewinterde zeevissers – waaronder de nodige internationals. Op die koude en natte dag eind november hield het qua vangsten niet over op het strand van Noordwijk. Waar veel vissers met verre worpen mikten op wijting, pakte Wout het vanaf het begin heel anders aan. Hij ging niet zitten wachten op aanbeten, maar lokte deze uit door zijn aas door de branding te slepen.

MUIEN EN ZWINNEN

Eenmaal op het strand zien we een uur voor hoogwater een oneindig lange kustlijn. De vraag waar je gaat staan dringt zich meteen op. “Voor deze visserij heb je bij voorkeur een mui of een zwin nodig. Deze diepere gedeelten voor en naast zandbanken trekken vis als bot en zeebaars aan”, legt hij uit. “Zie je dat de branding daar wordt onderbroken?”, wijst hij aan. “Daar ligt een mui, dus beginnen we op die plek te vissen.” Tijdens het optuigen van zijn hengel wijst de Spaarndammer op de groene plukjes zeewier die met het opkomende wa-

Apenhaar is funest voor een actieve visserij met een sleepje omdat je voeling met de bodem dan weg is.

Een driehoekig werpgewicht is ideaal om slepend de zeebodem mee af te tasten.

Als aas gebruikt Wout opgeknijpte zeepieren omdat die een mooi geurspoor afgeven. Een stukje zager op de haakpunt houdt de boel op zijn plek.

>> MATERIAAL

Voor het actieve zeevissen gebruikt Wout een lichte en gevoelige hengel van 4.20 meter met een 7000-molen of een nog kortere variant van 3.60 meter met een molen in het 6000-formaat. Daarop zit een nylon lijn van 26/00, met een getaperde voorslag die oploopt van 26/00 naar 57/00. Zijn 75 cm lange onderlijn bestaat uit 6.8 kilo Amnesia met drie 35/00 tot 38/00 fluorocarbon haaklijnen van ongeveer 30 centimeter lang. Aan de onderlijn komt een werpgewicht van 140 gram in de vorm van een platte driehoek.

Verre worpen zijn niet nodig omdat deze visserij zich in en rondom de branding afspeelt

ter het strand opspoelen. "Laten we hopen dat er niet te veel van dit 'apenhaar' zit. Dat is funest voor het actief vissen. Dat spul blijft aan je lijn hangen en zorgt ervoor dat je niet goed voelt wat er onder water gebeurt."

HARDE STROMING

Nog een spelbreker bij 'zijn' actieve visserij is een harde stroming. Aangezien de wind al een paar dagen uit het zuiden komt, vreest Wout het ergste. "Als het te hard stroomt, dan blijft je werpgewicht en daarmee je aas niet op zijn plek liggen. De vis moet wel even de tijd krijgen om het te inspecteren en te pakken." Omdat we bij dit artikel toch wel graag een vis op de foto zetten, wedt de Nederlands kampioen op twee paarden. "Een hengel met een statische strandsetup gooi ik achter de branding, met de andere hengel gaan we actief vissen." Aan de statische hengel kunnen we al snel zien hoe ongelooflijk hard het stroomt. Het 200-grams ankerge-
gewicht wordt moeiteloos meegetrokken. "Dat wordt nog een uitdaging vandaag", grijnst Wout.

ONDERHANDSE WORP

Ondanks de niet bepaald ideale omstandigheden, houdt hij vertrouwen. "Op het strand is iedere dag weer an-

ders. Dit dwingt je om te blijven proberen en experimenteren. Dat is het leuke aan zeevissen." Vol goede moed pakt Wout zijn actieve strandhengel erbij die hij speciaal voor deze visserij heeft aangeschaft. "Dit is een vrij korte hengel van 4.20 meter die erg gevoelig is. Als het water echt rustig is, gebruik ik zelfs een 3.60 meter lange hengel die nog een stuk lichter is." Nadat hij zijn onderlijn heeft beaasd met twee piertjes en een zager-tje, gooit hij deze met een onderhands worpje een meter of vijftig verderop in de witte schuimkoppen van de branding. "In het stuk water tussen de zandbank en het strand moet het gaan gebeuren."

HAND OP DE HENGEL

Met de hengeltop omlaag en zijn linkerhand op de blank van de hengel, trekt hij elke 30 seconden zijn driehoekige werpgewicht van 140 gram teregend langzaam een stukje over de bodem. "Gemiddeld duurt het meestal zo'n tien minuten voordat het aas weer op de kant ligt." Omdat hij zijn hand tegen de hengel houdt, voelt hij elk detail van de zeebodem. "Zo ontdek je ook de diepere gaten in een zwin of aan het eind van een mui. Dit zijn vaak de hotspots waar zich voedsel ophoopt en de vis zich dus ook verzamelt." Tijdens het Open NK vond

Door je hand op de hengel te houden tijdens het slepen voel je elk detail van de zeebodem

hij ook zo'n kuil in zijn vak. "Al bij de eerste worp ving ik daar de eerste bot. Daarna was het bingo en ving ik er nog zes, allemaal op hetzelfde stuk."

INTERESSANTE PLEKKEN

Aangezien je bij deze aanpak continu voelt hoe de zeebodem eruitziet, heeft Wout in de loop der tijd geleerd waar de vis zich graag ophoudt. "Voel je de bekende zandribbels van golfslag, draai dan gerust verder. Daar ligt echt geen platvis. De randen van een mui zijn wel weer erg interessant omdat het midden in zo'n geul vaak te hard stroomt." Heeft hij eenmaal een interessante plek gevonden, dan laat Wout zijn montage daar net even wat langer liggen. "Vervolgens houd ik de onderlijnen wel in beweging door het werpgewicht telkens een beetje heen en weer te slepen. Zo trigger je de aanwezige vis om toe te happen."

ZOMER VS WINTER

Dit triggeren van de vis is volgens de strandvisser één van de redenen waarom het actief vissen zo succesvol kan zijn. "Veel mensen denken dat zeevissen meteen alles naar binnen schrokken wat ze tegenkomen, maar dat is zeker niet het geval." Vooral in de winter kan de vis erg voorzichtig azen. "Zodra ik wat weerstand voel, wacht ik heel even. Soms voel je gewoon dat ze eraan knabbelen, maar niet echt toehappen. Als ik het aas dan weer een klein beetje in beweging breng, slaan ze vaak alsnog toe." In de zomer gaat het er vaak wat agressiever aan toe. "Maar ook dan kunnen botten voorzichtig zijn." Wachten en vooral niet meteen aanslaan, is het devies: "Voel je de vis echt trekken, dan hangt ie en kun je rustig binnen draaien."

SNOEKBAARS SLEEPJE

Voorlopig hangt er echter nog helemaal niets aan de andere kant van de lijn. Na ieder sleepje komen er vooral slierten apenhaar en schelpen van mesheften binnen. "Nu het water zakt, wordt de zee wat rustiger. Het komt echt wel goed, we moeten even geduld hebben. Ik heb in ieder geval alle tijd", grijnst Wout die na een 40-jarig dienstverband als servicemonteur recentelijk met pensioen is gegaan. Dat biedt hem mooi de gelegenheid om uit te leggen hoe hij bij deze visserij is gekomen. "Eigenlijk komt het bij het snoekbaarzen vandaan. Vroeger viste ik rond mijn woonplaats Spaarndam veel met een sleepje. Hoewel ik al sinds '92 op het strand vis, bedacht ik pas een paar jaar terug dat deze techniek ook aan zee prima is in te zetten."

WINTERSE ZEEBAARS

Zodra het water flink is gezakt, kan Wout efficiënter vissen. Als hij zijn onderlijn voor de zoveelste keer door het zwin voor ons sleept, komt er eindelijk een teken van leven. "Kijk, kijk; zie je de tikken op de hengeltop?" Heel langzaam trekt hij het werpgewicht van zijn plek, in de hoop de vis te triggeren. Pas na een halve minuut blijft de hengeltop in een kromming staan en weet Wout zeker dat de vis hangt. Niet veel later poseert hij trots met een zeebaars. "Zo zie je maar dat die ook hartje winter heel voorzichtig kan azen." In het daarop volgende uur hopen we nog op een bot, maar helaas geeft *Platichthys flesus* niet thuis. "De actieve aanpak levert niet altijd veel vis op. Vandaag was ik dus geen Nederlands Kampioen geworden", besluit de nummer één bescheiden.